

Lag SM 2008

Tävlingen ägde rum i Rimbo den 26 juli och starten gick redan klockan 06.00. Sju lag var anmälda och det var 100 km som gällde. Första gången den sträckan reds i Lag SM var år 2007.

Årsta-Runstens lag var vid gott mod och vi hade en fantastisk coach i Lena som själv är en rutinerad distansryttare. Dessutom omgavs laget av ett gäng hängivna groomar. Jag har aldrig fått en sådan uppbackning i en tävling tidigare och det kändes mycket lyxigt och tryggt.

Planen var att rida första slingan så snabbt som möjligt då det fortfarande var svalt. Det blev ju bara varmare allteftersom dagen fortskred och innan tävlingen var klar var det säkert +35 grader när det var som hetast.

Lawrence var i fin form och han hakade på tåten direkt. Solen stod lågt och jag tyckte att starten blev både snabb och att underlaget kändes obehagligt stenigt, dessutom blev jag bländad trots att jag hade solglasögon. Jag brukar känna en viss uppgivenhet den första milen innan kroppen vant sig och så var det även denna morgon. Lawrence bestämde nästan tempot själv och riktigt halsbrytande blev det när han tog ledningen på den omtalade banvallen som dessutom verkade längre än förra gången jag red där. Som tur var fick jag chansen att återta kontrollen då det blev en lång skrittsträcka direkt efter vår aningen för snabba galopp.

Följande slingor har jag inte så klara för mig förutom att vi var nere i en sjö och drack och att vi passerade den branta backen minst ett par gånger. Lawrence har svårt att dricka de första 2 - 3 milen och har vi möjlighet att gå ner till en sjö så tar vi den.

Veterinärbesiktningarna gick bra men pulsen sjönk inte lika lätt som den brukar och några ettor fick vi på uttorkning.

Inför den sista slingan på 18 km hade vårt lag tyvärr spruckit då Robin Hoods puls ej gick ner och Jaipur blev oväntat halt. Kvar var Diakon och Lawrence som gjorde sällskap efter det heta sandtaget. Vi skrittade cirka 15 min. i den svala skogen och vi kände hur våra hästar återhämtade sig och kändes fräscha igen. Jag tror att det blev utslagsgivande vid sista pulsningen, båda hästarna pulsade in på 64 slag, mer precis än så får det inte vara och det kändes lite nervöst. Monika och jag tog varsin placering, Lawrence kom på 7:e plats och Diakon knep den 8:e platsen och fick sista rosetten.

Birgitta och Lawrence, Lars Thunander och Robin Hood i bakgrunden

Jag är glad, aningen stolt och mycket tacksam över att återigen fått rida Lawrence (15 år) i ett Lag SM. Han ger verkligen allt när det är tävlingsdags och han är dessutom en jättebra kompis.

Birgitta Almlid